

V. Přílohy poplatku podrobené (§ 96.).

V. Přílohy od poplatku osvobozené (§ 181.).

Úřady, jimž přísluší vyměřovati poplatky a obor jejich působnosti.

§ 209.

Poplatky vyměřovati jest uloženo:

- a) Berním úřadům (obyčejným neb hlavním);
- b) Úřadům pro vyměřování poplatků;
- c) Okresním ředitelstvům finančním, resp. zřízeným při těchto úřadech oddělením pro poplatky;
- d) Ústřednímu úřadu taxovnímu a sebou úřadu pro vyměřování poplatků;

e) Soudům.

ad a) Do oboru působnosti úřadů berních (obyčejných a hlavních) náleží:

1. *Vyměřovati* samostatně:

a) Poplatky škálové,

α) Když strany před sepsáním listiny za to žádají, chtějíce ihned zapraviti poplatek 25 zl. převyšující,

β) Poplatek z kvitancí, z dlužních úpisů a doznání dluhu, ze směnek a jim na roveň postavených listin kupeckých (§ 18. zák. ze dne 8. března 1876 (ř. z. č. 26), z postupů a listin závazných (prohlášení rukojejské smlouvy zástavní, upsání hypotéky), pokud veškeré tyto listiny jsou vydány pouze na částky určité a vedle hlavní věci neobsahují žádná vedlejší ustanovení poplatku zvlášť podrobená, i když by nebyl předložen přepis listiny poplatné¹⁾ a

γ) Poplatek z jiných listin předložených ku vyměření poplatku v přepisu ověřeném, aneb pouze v prvopise, když tento úřadu zůstane ponechán až do ukončení jednání úředního.

b) Poplatky procentové,

¹⁾ Vým. m. f. ze dne 17. listopadu 1891 č. 41.623. (Pril. p. Mor. č. 21, 6; p. Hal. č. 7, str. 25 z r. 1892.)

α) Ze vkladů do knih veřejných za příčinou nabytí práva zástavního, když vloženo bylo právo to ku zjištění určité sumy peněžité;

β) Ze soudních nálezů ve sporech, jichž předmětem jest určitá suma peněz;

γ) Z kupních smluv o věcech nemovitých, pokud vedle zjištění kupní ceny neb zbytku kupní ceny, pak převzetí kupujícího břemen na věci vázoucích nebyla v nich umluvena žádná plnění vedlejší, na př. výměnky;

δ) Z převodů jmění v případě smrti, když skládá se pozůstalost pouze z věcí movitých, a když nemají býti od aktivního jmění odraženy vedle řádně prokázaného nákladu na nemoc a na pohřeb, žádná jiná passiva.

Vyměrování poplatků sub a) a b) uvedené nemá příslušetí berním úřadům, když

α) měly by poplatky ty vyměřeny býti podle §§ 79. a 80. popl. zák. zvýšeným obnosem, neb když

β) jde o to, přivésti ku platnosti závazek soudního funkcionáře na základě § 75. popl. zák.²⁾ (v. § 177. odst. 3.), a

γ) z kompetence úřadů berních jsou vřbeč vyloučeny;

1. Smlouvy tržové mezi rodičemi a dětmi jak manželskými, tak nemanželskými a jejich potomky, mezi rodičemi a osobami, jež s jejími dítkami sňatek uzavírají neb již uzavřely, mezi nevlastními rodičemi a nevlastními dětmi, jakož i mezi zvoliteli a zvolenci a konečně mezi manželi;

2. Smlouvy, jichž předmětem jest vykupování pozemků pro železnice.

c) Poplatky stálé,

α) z kupních smluv o věcech nemovitých v předch. odst. lit. b) γ) uvedených, když nebyl kolkem zapraven stálý poplatek v. pol. saz. ^{95/103} Δ) b) předepsaný (50 kr. z archu), a

β) z posledních porizení, když na jich základě převádí se jmění v případě úmrtí a když převody ty jsou způsobu v předch. odst. lit. b) δ) naznačeného.

²⁾ Vým. m. f. ze dne 10. května 1893 č. 15.673. (Příl. p. Hor. Rak. č. 8, str. 55; p. Dol. Rak. č. 9, str. 17; p. Štyr. č. 7, str. 54; p. Kor. č. 7, str. 43; p. Kraj. č. 10, str. 42; p. Přím. č. 11, str. 61; p. Tyr. č. 4, str. 32; p. Čechy č. 40, str. 42; p. Mor. č. 16, str. 66; p. Slez. č. 4, str. 17; p. Hal. č. 30, str. 202; p. Buk. č. 6, str. 26.)

Při listinách, převodech neb právním jednání, co jsou podrobeny současně poplatku stálému, škálovému i procentovému jest úřad berní ku samostatnému vyměření poplatku jen tehdy oprávněn, když uvedené podmínky tohoto oprávnění splněny jsou při každém druhu poplatků.

Dále závisí uvedené oprávnění berních úřadů na tom, že ve všech sub a) β) a sub b) α — δ) uvedených případech buď úřad nenalezne závadnou býti hodnotu, dle které poplatek má býti vyměřen, aneb strana vysloví protokolárně souhlas s hodnotou úřadem stanovenou a pouze, když v případech sub b) γ) uvedených stranou udaná hodnota nemovitostí, daní gruntovní neb daní činžovní podrobených, nedosahuje minimální multiplum daní těchto (70tinásobné daně gruntovní, 60tinásobné daně z nájmu domovního) — tak zvanou hodnotu berní, může úřad bez všeho dalšího pro vyměření poplatku za základ vzíti tuto hodnotu berní.

Nejeví-li se veškeré tyto podmínky splněny, buďtež spisy jednací a vyměřovací předloženy k vyššímu rozhodnutí.³⁾

2. Činiti návrhy, když pro samostatné vyměření poplatku nejví se býti splněny podmínky,

α) úřadu pro vyměrování poplatků v Celoveci, v Čerňovicích, v Linci, v Lublani, v Opavě, v Solnohradě a v Terstu, a

β) okresním ředitelstvům finančním v jiných okresích finančních. Berní úřady předkládají své návrhy s vyměřovacími spisy ve formě návrhů platebních rozkazů, v kterých mají vyložiti základy pro vyměření poplatku dovolávajíc se dotčených ustanovení zákona, aniž by vyznačily vycházející poplatek číslicí.^{4) 5)}

³⁾ Nauč. o způs. jed. ze dne 17. ledna 1885 §§ 15. a 16. — Nař. m. f. ze dne 28. prosince 1893 č. 25,900. (Věst. m. f. č. 2, str. 5 z r. 1894); dle ze dne 12. června 1894 č. 6957 (Přil. k věst. m. f. č. 7, str. 31; přil. p. kraj. č. 12, str. 43).

⁴⁾ Nauč. o způs. jed. ze dne 17. ledna 1885 § 30. — Nař. m. f. ze dne 19. září 1891 § 10. (Věst. m. f. č. 34, str. 295.)

⁵⁾ Takové spisy vyměřovací mají býti předkládány bernímu úřadu okresním ředitelstvům finančním (úřadům pro vyměrování poplatků) třikrát měsíčně, a to 1., 10. a 20. každého měsíce. Kdyby bernímu úřadu nebylo lze nejdéle až do třetího nejdříve příštího termínu předkládacího upravit spisy tak, by na jeh základě mohlo býti vyměřeno, a by za tím účelem mohly býti předloženy, buď o tom učiněno oznámení představenému úřadu finančnímu I. stolice, na kterémž pak jest, učiniti opatření další. Po opětném bezvýsledném vytknutí mohou tytéž úřady těm kterým berním úřadům uložit pokutu až do 5 zl. pro nedodržení

ad b) Veškerým úřadům pro vyměřování poplatků, výjimec úřady pro vyměřování poplatků v Praze a ve Lvově, přísluší ustanovovati, po případě schvalovati základy poplatků pro veškeré v jejich obvodu ležící berní úřady ve všech případech, v kterých tento nelze vyměřiti poplatek samostatně, až na případy:

1. Když užito býti má práva zprávy stální, by v příčině zjištění hodnoty nemovitosti předsevzat byl odhad soudní;

2. když za příčinou nejistoty neb nedobrytnosti pohledávek aktivních žádá se za zmírnění základů pro vyměření poplatku z pozůstalosti a

3. když v příčině stanovení hodnoty jde o dobrovolné dohodnutí se s poplatníkem, a když zde rozdíl mezi hodnotou nabídnutou a úřadem nalezenou převyšuje $\frac{1}{8}$, totiž $12\frac{1}{2}\%$ — v kterých případech (1—3) rozhodovati vyhrazeno jest zemským úřadům finančním.⁶⁾

Úřadům pro vyměřování poplatků v Praze a ve Lvově jest vyměřovati samostatně poplatky z právních jednání, z převodů jmění a úředních výkonů, z kterých má býti vyměřen poplatek v král. hlavním městě Praze, pokud se týče v městě Lvově a v politickém okrese Lvovském.⁷⁾

Veškerým „úřadům pro vyměřování poplatků“ jest dále vyměřovati ekvivalent poplatkový (§§ 84. a násled.) a paušál poplatkový (§ 83.) výjimec případy v předcházejících odstavcích 1—3 uvedené, a pak bdíti nad správným šetřením předpisů a nařízení uložených společnostem, ústavům aneb i jednotlivým osobám, jimž jest odváděti poplatek přímo či hotovými. (v. § 136.)⁸⁾

ad c) Okresním ředitelstvům finančním resp. oddělením při okresních ředitelstvech finančních pro poplatky zřízeným přísluší podobně jak úřadům pro vyměřování poplatků ustanovovati základy poplatků a tyto vyměřovati ve všech případech, v kterých berním úřadům nelze poplatek vyměřiti samostatně, vyměřovati ekvivalent a paušál poplatkový

hlít předkládacích a až 50 kr. za každý nedostatečně doložený neb opožděně předložený akt vyměřovací. (Srv. nař. m. f. ze dne 28. prosince 1893 č. 25.900. Věst. m. f. č. 2, str. 5 z r. 1894.)

⁶⁾ Nauč. o způs. jed. ze dne 17. ledna 1885. § 21.

⁷⁾ § 27. tamtéž; a nař. m. f. ze dne 19. září 1891 (ř. z. č. 146).

⁸⁾ Nauč. o způs. jed. ze dne 17. ledna 1885 § 23.

a plnění vůbec povinnosti, jak plnění úřadům pro vyměřování poplatků jsou předepsány.⁹⁾

ad d) Obor působnosti ústředního úřadu taxovního a sebou úřadu pro vyměřování poplatků ve Vídni jest co do vyměřování poplatků tentýž, jaký právě v odstavci předcházejícím ad b) naznačen byl pro podobný úřad v Praze a ve Lvově; dále přísluší úřadu tomuto vyměřovati poplatky z poplatných pozůstalostí, jež projednati nepřísluší soudům rakouským, když zůstavitel zemřel v zemích cizích.¹⁰⁾ ¹¹⁾

ad e) Soudům přísluší vyměřovati poplatky:

1. Z pozůstalostí, soudně projednávaných, když tyto skládají se pouze z věcí movitých a poplatek nepřevyšuje bez mimořádné přírážky 20 zl. či s přír. 25 zl.

Na soudu projednávacím jest pak zkoumati správnost položek aktivních a passivních z povinnosti úřední¹²⁾ a vůbec na zřeteli míti a šetřiti ustanovení vyslovených v příčině vyměřování poplatků vůbec a z pozůstalostí zvlášť.¹³⁾

2. Z pozůstalostí, ku kterým vztahují se poplatkové výhody § 1. odst. 1. zákona ze dne 31. března 1890 (ř. z. č. 53), tedy z pozůstalostí, při kterých hodnota do ní náležejících nemovitostí a sebou celá čistá pozůstalost nepřevyšuje částku 500 zl. a přechází-li pozůstalost na osoby ve zmíněném § 1. zák. ze dne 31. března 1890 taxativně uvedené (v. § 74.).¹⁴⁾ ¹⁵⁾

⁹⁾ Nař. m. f. ze dne 19. září 1891 § 9. (Věst. m. f. č. 34, str. 295); dto ze dne 21. prosince 1891 č. 44.159 (Věst. m. f. č. 52, str. 489); dto 25. března 1892 č. 10.099 (ř. z. č. 57).

¹⁰⁾ Nař. m. f. u sroz. s min. zál. zev. a min. spr. ze dne 8. dubna 1854 (ř. z. č. 84). — Nauč. úřední ze dne 18. dubna 1865 č. 62.876 z r. 1864 a nauč. o zp. jed. ze dne 17. ledna 1885 § 26. Srov. též: Nař. m. f. ze dne 3. března 1888 č. 7455 (ř. z. č. 27); dto ze dne 25. března 1892 č. 10.099 §§ 19.—29. (Věst. m. f. č. 20, str. 487.)

¹¹⁾ Pro vyměřování škálových poplatků z listin právních, které přímo mají býti placeny, jest zřizena ve Vídni při ústředním prodejovém skladišti známek kolkových a sebou úřadě kolkovním zvláštní expositura, která jest podřízena úřadu taxovnímu a sebou úřadu pro vyměřování poplatků.

¹²⁾ Zák. ze dne 13. prosince 1862 § 6., lit. C) e) 3. (ř. z. č. 89).

¹³⁾ Srv. nař. m. spr. ze dne 27. prosince 1888 č. 19.841. (Věst. m. f. č. 55, str. 882.)

¹⁴⁾ Zák. ze dne 31. března 1893 § 4. (ř. z. č. 53).

¹⁵⁾ Vyměření poplatků z pozůstalostí předlužené, do které náleží též nemovitosti — když taková (pozůstalost) nebyla jure crediti odevzdána ani dědicům ani k dědictví oprávněným — nespadá nikdy do oboru působení.

Způsob, jakým takový poplatek zapraven býti má, v. § 142. odst. 14. a co do doby, v které tak se má státi, v. § 162.

Veškerým úřadům, jimž jest vyměřovati poplatky, sluší povždy míti na zřeteli, že pro předepisování jest potřebí, by po ruce byl buď original aneb aspoň ověřený přepis listiny neb spisu, jenž má býti základem poplatku, a že nemají se spokojovati jednoduchými přepisy listin a spisů, jichž se dotýče.¹⁶⁾

Od úřadů, kterým jest vyměřovati poplatky, sluší lišiti úřady, kterým o právních jednáních povinná oznámení činěna býti mají, a kterým dlužno předkládati též různé výkazy, doklady atd.

Úřady, kterým dlužno právní jednání oznamovati, atd. v. § 147.

Zvláštní ustanovení byla dána v příčině daně z tržby cenných papírů. Dle § 27. zákona ze dne 18. září 1892 (ř. z. č. 172) jsou povoláni řídící finanční úřadové první stolice (okresní ředitelstva finanční, úřady pro vyměřování poplatků), by vydávali trestní nálezy, z kterých ve 30 dnech po dni, kdy trestní nález byl doručen, lze se odvolati k zemskému úřadu finančnímu, aniž by odvolání to mělo účinku odkládacího.

Další administrativní pořad instancí nemá místa.

Z přesného stanovení lhůty 30denní, aniž by se bylo dovoláváno lhůtového zákona ze dne 19. března 1876 (ř. z. č. 28), plyne, že vůbec vyloučena jest možnost přerušení lhůty této a všeobecné ustanovení, že odvolání nemá účinku odkládacího, aniž by byl činěn rozdíl mezi daní řádnou a zvýšenou, sluší za to míti, že bez ohledu na podané odvolání má býti i zvýšená daň zapravena ve lhůtě, jaká byla naznačena v nálezu trestním.

Zemský úřad finanční rozhoduje zde ovšem co poslední instancí stolice, což však nevádí tomu, by tenkrát, když obchodní

soudů pozůstalost projednávajících proto, že není dáno, co předpokládá § 1., odst. 1. zák. ze dne 31. března 1890. (Srov. nař. m. spr. ze dne 30. dubna 1894 č. 7842. (Věst. m. spr. č. 17; příl. k věst. m. f. č. 5, str. 22.)

¹⁶⁾ Za jednání zákonu přímo odporující bylo také poznamenáno, když předepsal by se poplatek z listiny na základě přepisu, na němž listovním nebylo poznamenáno, jakým kolkem opatřena jest listina original, aniž by tento byl dříve rekvirován, poněvadž bez nahlédnutí do něho aneb bez zjištění, že není řádně kolkován, nelze nikdy poplatek žádati. (Srov. nař. m. f. ze dne 29. června 1879 č. 17.673. Příl. p. Slez. č. 6, str. 11; p. Tyr. č. 4, str. 11; p. Hor. Rak. č. 1, str. 3 z r. 1880; p. Kor. č. 2, str. 13 z r. 1880.)

způsoby dávají příčinu k věcným pochybnostem, předložil finanční úřad zemský jednací spisy finančnímu ministeriu k rozhodnutí pochybných předběžných otázek. Finanční ministerium, uzná-li toho potřebu, může též vyslechnouti znalce v této věci sběhlé.¹⁷⁾

Výměna známek kolkových a blanketů kolkovaných.

§ 210.

Dle § 16. nařízení min. fin. ze dne 28. března 1854 (ř. z. č. 70) a ve smyslu § 41. poplatkového zákona ze dne 9. února 1850 lze vyměnití známky kolkové:

- a) které nepotřebnými se staly;
- b) které přilepeny byly na papíře stavším se nepotřebným; a podobně lze vyměnití
- c) úředně kolkované blankety a listiny, na něž úředně kolek byl vtiskn, které nepotřebnými se staly.

Ve všech případech musí známky kolkové býti neporušeny,¹⁾ nesmí jeviti stopy opětného upotřebení a jde-li o známky kolkové, upotřebené na papíře zkaženém při sdělení listiny, nesmí tato býti úplně vyhotovena, nesmí zákon býti přestoupen²⁾ a konečně nesmí uplynouti doba tří let ode dne sdělení listiny, na niž známka kolková či kolek byl zmařen, až do dne, kdy za výměnu bylo žádáno.³⁾

Že lze vyměnití za kolkové známky určitého druhu (na př. známky pro uhražování daně z tržby cenných papírů) pouze známky téhož druhu, rozumí se samo sebou.⁴⁾

Co zvlášť se týče:

¹⁷⁾ Nař. m. f. ze dne 10. listopadu 1892 § 13. (ř. z. č. 197).

¹⁾ Za výměnu kolkových známek porušených, které nemají na sobě stop dřívějšího upotřebení, lze žádati při řídicím úřadě fin. I stolice, které žádost může ministerium financí výjimečně vyhověti.

²⁾ Popl. zák. § 41.

³⁾ Popl. zák. § 77.

⁴⁾ Srv. nař. m. f. ze dne 10. listopadu 1892 § 41. (ř. z. č. 41). — Nař. m. f. ze dne 18. ledna 1895 č. 33.186. (Příl. k věst. m. f. č. 2, str. 9.)